

LYSTFISKER

SØNDERJYSK SPORTSFISKERFORENING

OTTO CHRESTENSEN

entreprenør

Stensbækvej 16, Arnum, 6510 Gram
Tlf. nr. 74826490

www.ottochrestensen.dk

GAMMELBRO CAMPING

Ferie i Sønderjylland

BOOK NU
WWW.GAMMELBRO.DK

+45 74 58 41 70

LYSTFISKER

SØNDERJYSK SPORTSFISKERFORENING

Nr. 80 · 20. årgang November 2025

Udgives 4 gange årligt:
Medio februar, maj, august og november.

Redaktion

Lars Ø. Jensen 30 96 96 47
Mail: loejart@gmail.com

Foreningens bestyrelse

Preben Nielsen	30 85 11 01
Kaj Olesen	74 52 81 53 29 70 81 53
Niels N. Petersen	24 61 19 29
Toke Mikalski	27 95 88 17
Michael Røge	60 48 96 62
Lars Røge	25 36 71 51
Rasmus Schou	30 96 30 65
Erik Tveskov	30 28 16 73
Aage Hertzum	29 92 16 88
Michael Jensen	53 58 91 18

Forside

Efterårets sidste bækørred.

Foto

Lars Østergaard Jensen.

FORMANDEN HAR ORDET

November er lige om hjørnet og de vestvendte vandløb er lukkede for fiskeri for dette år. Det bliver spændende at få opgjort de indberettede fangster og sammenlignet dem med de tidligere år. Specielt laksefangsterne er interessante at gennemgå for at se, om der er tilbagegang. Det bliver vi klogere på i løbet november. Jeg tænker meget på, hvad der sker med laksekvoten for 2026. Får vi en kvote tildelt til Ribe A systemet og hvis ja: Hvor mange laks kommer den til at indeholde?

Vedrørende projektet »Sandart i Haderslev Dam«, så har vi nu fået tilladelse til at flytte sandart fra en sø på Sjælland til Haderslev Dam. Efter ferien blev der arbejdet med få organiseret flytningen, få aftaler på plads med de lokale lystfiskere samt aftale med lokale om lån af både og indfangning af sandarterne.

Opbevaringsnet, fisketransport fra Arresø til Haderslev Dam, overnatning og mange andre ting skal planlægges. I dagene fra den 14. til 16. november 2025 flyttes fiskene, så nu håber vi på godt vejr og at det vil lykkes at indfange det planlagte antal sandart.

De østvendte vandløb lukker for fiskeri den 15. november, så nu skal der findes alternative steder at fiske. Heldigvis er der muligheder for fiskeri i vores søer, og både Haderslev Dam og Slivsø byder på spændende fiskeri efter »sømkasser«, så fat fiskestangen, gæk ud og prøv lykken. Husk, at der er åbent for medlemsfiskeri i Dyring Kær Put and Take i perioden fra den 1. november til der igen åbnes for kortsalg den 1. marts.

Fredningstider

Husk fredningstider for de små vandløbsudmundinger i det sønderjyske. Tjek fredningstiderne her arccgis.com

Klubafthner

Klubafthnerne starter igen her i november, så mød op og få en snak med de andre medlemmer. Der er altid kaffe på kanden og hvem ved, er der måske lidt hjemmebag eller andet sødt.

Følg med på vores hjemmeside og Facebook.

Vi arrangerer forskellige fisketure og events i løbet af året.

Knæk og Bræk
Preben Nielsen,
Formand

Gengivelse tilladt med kildeangivelse

HOPTRUP

Hoptrup Hovedgade 53
6100 Haderslev
Tlf. 74 57 52 04

SPORTSPRÆMIER · BRANDVÆSEN GAVER · GAVEARTIKLER · GRAVERING

WARNCKE SPORTSPRÆMIER

v/Gunnar Toft

Aarø Sundvej 60 · 6100 Haderslev · Tlf 74 52 27 14 · Fax 74 53 27 18

info@warnckesport.dk · www.warnckesport.dk

STYDINGVVS
ApS

Kvalitet og tryghed!
Tingvej 30N, 6500 Vojens

Tlf: 74 50 73 07

www.stydingvvs.dk

vvscomfort

... dit lokale **bad- og energicenter**

Åbningstider i Bad og Energiudstillingen:
mandag - torsdag.... 13.00 til 16.00
fredag..... 8.00 til 12.00
Eller efter aftale.

GROSBØL

Rådhuscentret 2 · 6500 Vojens
Tlf.: 74 54 24 84 · E-mail: 609@edc.dk

Ordinær generalforsamling

Onsdag, den 18. marts 2026 kl. 19.30 i Æ Fiskehus, Råstedhøjvej 10 i Gram. I henhold til vedtægterne § 6.4. Ordinære generalforsamlinger indkaldes via foreningens hjemmeside med mindst 14 dages varsel og pr. mail til dem, der har oplyst mailadresse til Danmarks Sportsfiskerforbunds medlemsregister. Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal sendes til et bestyrelsesmedlem senest den 15. januar 2026.

Mvh Bestyrelsen

Kontingentsatser 2026

Sønderjysk Sportsfiskerforening tilbyder følgende kontingenttyper, som vist nedenfor. Alle nuværende medlemmer fortsætter med deres eksisterende kontingenttype. Medlemmer, der ønsker at ændre deres kontingenttype, bedes sende en mail til preben.n@stofanet.dk med information om deres nuværende kontingenttype samt den ønskede nye type, eller ringe på 30851101.

Priser på kontingent 2026

Junior	Ikke fyldt 18 år	Kr. 250,00
Ungdom	18 til 25 år	Kr. 570,00
Senior	26 år og op	Kr. 790,00
Familie 2	En senior og alle hjemmeboende børn under 18 år på adressen	Kr. 910,00
Familie 1	Alle hjemmeboende på adressen	Kr. 1.060,00
Passiv B	Medlem af DSF, foreningsblad samt P&T	Kr. 520,00

Sæsonpremiere 2026

SSF starter den nye sæson med premieredagen i Hoptrup Å søndag den 8. marts 2026. Da går det igen løs for medlemmerne, og der er gode chancer for at få en regnbueørred på krogen, men der kan også være blanke havørreder eller en stor gedde i Slivsø. Der kan fiskes med orm, blink eller spinner. Vi starter med morgenkaffe kl. 8.00 i Modelflyverklubbens klubhus, som foreningen igen i år har fået lov at låne. Her går snakken ofte lystigt indtil solen står op og fiskeriet kan starte. Der er kaffe på kanden i klubhuset indtil Kl. 12.00.

Mvh Bestyrelsen

Fang en flad ...

Tekst og fotos af Mogens Laursen

Grov rødspætte.

Fladfisk er en delikat spise, som de fleste danskere elsker at sætte tænderne i. De mest almindelige arter er rødspætte, skrubbe og ising. Rødspætte kan blive op til 1 meter lang, men her i Danmark bliver de sjældent meget over 50 cm. Danmarksrekorden på stang er 3,7 kg., fanget på Lillebælt i 1993. Verdensrekorden på stang er fanget på Færøerne og vejede 5,8 kg. Den er taget i indeværende år, 2025.

Skrubben er også en fin fladfisk, som man enten elsker at spise eller helst vil undvære på tallerkenen. Den bliver sjældent over 2 kg. Danmarksrekorden er på 2,6 kg. som blev fanget på Storebælt tilbage i 2009.

Ising er en meget fin spise – kødet er dejlig fin og velsmagende. Desværre er det sjældent at fange en ising der kan

udgøre et måltid. Normalt fanges de på en længde mellem 20-30 cm. Danmarksrekorden på stang er 972 gram, og den blev fanget tilbage i 1992 på Langelandsbæltet.

Desuden fanges der ind i mellem også andre arter som f.eks. pighvarre, slethvarre, rødtunge og almindelig tunge. Mere sjældent kommer arter som glastunge, hårhvarre og tungehvarre på dæk. De sidste bliver sjældent over 10-15 cm.

Generelt fisker man efter rødspætte, skrubbe og ising i månederne fra juli-november. Fra januar til april gyder de fleste fladfisk og derfor skal man undgå at spise fladfisk i denne periode og de efterfølgende par måneder – ikke overraskende, da kødet er meget vandet og smagløs.

Den generelle mindstemål på rødspætte er 27 cm., men i Bælterne og Østersø dog kun 25 cm. Skrubbe skal i Bælthavet og Østersø være 23 cm. Der er ingen gældende mindstemål på ising i de danske farvande. Det sker at skrubbe og rødspætter parer sig. Afkommet er en blanding af rødspætte og skrubbe med ru bund og røde prikker på oversi-

Havfiskeri. Foto: Lars Østergaard Jensen.

den. Dette afkom kaldes leps. Mindstemålet er som på skrubbe.

For 10-15 år siden, kunne man fange fladfisk over alt i de indre danske farvande. I Snævringen på Lillebælt ved Middelfart var der altid gevinst med en frisk børsteorm. Og ikke sjældent kunne fangsten på en god dag være op til 20-40 eksemplarer af især ising, men også ind imellem store rødspætter og skrubber. Men med årene blev fangstgarantien mindre og mindre i dette område af Lillebælt. Meget tænkeligt var et større uheld i 2016 på Fredericia Havn, hvor en stor tank med gødning kollapsede og væltede en tank med kokosolie, som blev antændt – der blev startskuddet for fladfiskens stille udeblivelse eller dødsdom i Lillebælt.

Nogle år forinden uheldet på Fredericia Havn var det gode fiskeri efter fladfisk rykket sydpå. Med udsejling fra Årøsund med båden M/S Marianne blev der fisket efter flade i området syd for Halk Hoved. Med Kurt ved roret, blev der i årene frem til 2017, fanget et utal af store rødspætter og skrubber i dette farvand. Et fantastisk fiskeri, hvor vi fangede rødspætter op til 2,5 kilo.

Langelandsbæltet

Langelandsbæltet har altid været et super godt farvand, hvis målet er at fange fladfisk. Gennem årene har det vekslet mellem et overtal af isinger, så skrubber og nu rigtig mange rødspætter. Jeg vil mere, at i dag har Langelandsbæltet det absolutte bedste fladfiskeri i Danmark. Antallet af fladfisk er næsten det samme som for 10-15 år siden – men desværre er der blevet langt imellem de store pragteksemplarer.

Der er mig bekendt i øjeblikket kun 3 turbåde, som sejler fra Spodsbjerg Havn med lystfiskere efter fladfisk. Alle både

Liv og glade dage med fladfiskene.
Foto: Lars Østergaard Jensen.

er med plads til 12 personer. M/S Skjold sejler fra Spodsbjerg eller Onsevig på Lolland. M/S Felix sejler fra Spodsbjerg, og M/S Drost sejler fra Spodsbjerg eller Nakskov på Lolland. En fjerde båd, M/S Hanne sejler fra Onsevig på Lolland.

Typisk varer en fisketur 7 timer, fra kl.08.00-15.00. Prisen kan variere, men vil være omkring 4.800 kr. for hele båden (12 personer). Skipperne kan normalt skaffe børsteorm til turen, som bestilles sammen med båden.

På Langelandsbæltet er de flade også flyttet fra den ene plads til en anden. Engang var der super fiskeri ved skydebanen øst for Spodsbjerg. Nu er fiskeriet rykket mod Bagenkop, ca. en times sejlads fra Spodsbjerg. Der fiskes typisk på lavt vand, 6 -15 meters dybde.

Fiskemetode og grej

Hvad har indflydelse på en god tur med mange fladfisk? For det første skal der være bevægelse i vandet. Hvis båden driver godt, omkring 1 knob, så får man affisket et større område end ved at ligge stille. Når der er en god strøm, er de flade også mere bidelystne og det skyldes angiveligt, at vandet bliver bedre iltet.

Er der strøm, kan man fiske direkte under båden eller lade agnet drive ud

Rødspætte fanget på hjemmelavet tackle.

fra båden, ved at give lidt line efter behov. Vigtigst er, at agnet er på bunden og ikke svæver en meter over bunden. Krogen agnes med sandorm eller børsteorm (sandigler). Ønsker man at fange pighvar, skal krogen agnes med sildestykker.

Hvis der ikke er strøm, er man nødt til at kaste agnet ud, og stille og roligt spinne linen ind, med nogle kortvarige ophold.

Forfanget kan være med røde/gule perler eller perlemor. Til tider er det de farvede perler der fanger bedst, men typisk vil det være perlemorsforfang, der fanger flest fisk.

Som synk vil jeg anbefale, at man anvender en pirk som for eksempel Jensen-Pirk med vægt alt efter strømforholdene. Forfanget skal belastes, så det lige netop kan holde bunden, når skibet driver. Jeg bruger selv pirke med afmonteret krog fra 100-200 gram efter forholdene. Enkelte dage må man ty sig til pirke på 300 gram.

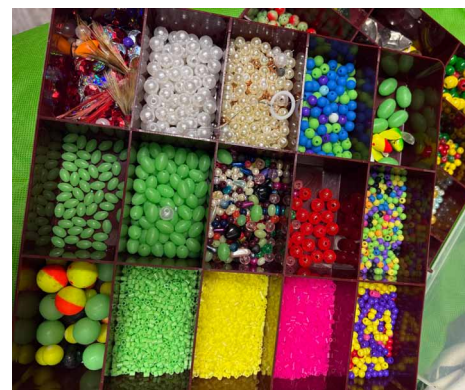
Efter pirken monteres en »slæber«. En slæber er en selv-fabrikeret enkeltkrogsforfang, en line med en krog i enden, og op af linen kan der monteres diverse perler i forskellige farver, spinneblade og roterende emner. Længden på slæber kan man variere fra 10-30 cm. Brug en solid nylonline til slæber på 0,60-0,70 mm, da det slider meget på linen, når den slæber hen af bunden. Der skal være en svirvel monteret mellem pirk og slæber, da linen ellers bliver meget snoet. Det er meget typisk, at det er denne slæber som fanger 60-70% af fangsten. Hvis man vil spare på agnet, så undlad at agne den øverste krog på forfanget. Det er alligevel sjældent denne krog giver fisk. Og dog – hvis der er helt vildt mange flade, så fanger denne krog også fisk. Perler, spindeblade m.m.

kan købes i forskellige grejforetninger eller på nettet.

Hvis man ikke gider selv at lave sine tackler, tilbyder grejbutikkerne hylder mange færdiglavede produkter.

Som fiskestang vil jeg anbefale en ca. 8 fods stang med rygrad og hurtig aktion, som har en kastevægt omkring 80-150 gram. Hvis stangen er for blød, bruger

man at for mange kræfter på at trække agnet/fiskene ind til båden. Fiskehjulet, fastspolehjul, skal kunne rumme minimum 150 meter fletline 0,17. Vælg et mellemkraftigt hjul som kan holde til lidt grov-fiskeri, f.eks. størrelse 3500-4000. Men en god kyststang kan også bruges de dage, hvor det ikke kræver tung lod for at holde agnet ved bunden.

Red Tag ved åen.

En rød endefuld – og lærestreg!

Af Lars Østergaard Jensen

Den unge fluefisker havde kastet hele dagen langs åen uden at have mærket antydning af liv for enden af forfanget. Hen på eftermiddagen, da kulden indfandt, gjorde han hvil under nogle af vestenvindens medtagne graner, der luede ud over åens sving et sted ved den jyske å.

Bæk- og regnbueørreder havde han der fanget mange på spin, men nu havde han sat i hovedet at blive fluefisker. I løbet af vinteren havde han lært at binde fluer og kaste med dobbelttræk på græsplæne, men de første forsøg langs Kolding Å havde hidtil været en skuffelse. Kastene var måske nogenlunde i orden, men affiskningen af fluerne lod sikkert en del tilbage at ønske. Ungersvenden havde selv en anelse om, at der endnu manglede en del at lære, men skød skylden for de udeblevne fangster

på fluerne – som så mange andre generationer af nybegyndere før ham.

Teorien var der ikke noget galt med. Her i april var der endnu ikke mange døgnfluer fremme, hvorfor han i stedet forsøgte med streamers, der imiterede fiskeyngel. Desværre var spillets hovedaktør – fisken – ikke indstillet på at udfylde sin rolle.

Novicen havde til sidst forgæves prøvet med tørfluer og nymfer. Skulle man i stedet liste op til cyklen, hvor spinnestangen lokkede. Et blink eller en spin der viste man trods alt, hvad var!

Den beskedne flue

Da dukkede en ældre fisker frem ved svinget bærende på en gammel stang af splitcane under armen, men også en pæn bækørred i kurven.

- Med hvilken flue har De fanget den med?

- Jo. Den faldt for en rød endefuld!

Ynglingens ansigt var et stort spørgsmålstegn. Den gamle lod til at nyde situationen og åbnede sindigt sin slidte flueboks og fandt en beskeden flue frem, som den unge straks genkendte som en Red Tag. Den første flue, som instruktøren i foreningen havde lært ham at binde.

Efter at have lavet en halv snes af denne enkle flue havde han gemt dem nederst i flueboksen og mente, at da det havde været så nemt at lære at binde en Red Tag, var formålet nok blot at give han lidt øvelse og selvtillid i starten.

Ikke desto mindre overtalte den ældre fluefisker ham til at gøre et forsøg med dette gamle mønster, hvis oprindelse fortæller sig til engang i midten af 1800-tallets England.

Det første kast lykkedes så nogenlunde, men da den unge lystfisker endnu ikke havde hørt om eller lært kunsten at mende linen mod strømmen, streamede fluen straks oppe i overfladen. Efter lidt instruktion af den gamle, lykkedes det at føre fluen dybere og i takt med strømmen. Netop som line og forfanget strakte sig helt ud og fluen skulle føres op til et nyt kast, huggede en rødpletter ørred nede i åens mørke malstrøm. Stor var den vel ret beset ikke, men hvilken triumf.

Længere nede over stryget var der igen bud efter den lille Red Tag, og denne var det en af åens mere velvoksne regnbueørreder, der dog klarede frisag med et akrobatisk spring op af vandet.

- Hvorfor kalder De fluen en Rød Endefuld?

Let overbærende og med et meget lunt

glimt i øjnene oversatte – med en vis omskrivning dog – den ældre fisker fluens engelske navn og tilføjede:

- Jeg har fisket med den i snart 40 år, og den er god, når vandet i åen er koldt og farvet. Den har givet både bæk-, hav- og regnbueørreder, men især mange stallinger i efteråret – måske fordi fluens røde uldhale minder om ørredrogn!

Da begynderen vendte hjem, satte han sig til at binde en håndfuld Red Tag i både store og små krogstørrelser som supplement til de andre på »begynderkrogstørrelsen 8«. I løbet af årene fik han på flue mange fisk, men især om foråret og efteråret.

Den klassiske Red Tag

Lad os allerførst repetere det originale bindemønstre. Hale af rød uldgarn, krop af påfuglherl og endelig rødbrun hønehackle. Fluemønstret stammer oprindeligt fra Worcester Shire i England. Nogle mener, at dens ildrøde uldhale efterligner en lille rognkugle, hvilket dens magiske tiltræk på stallinger sidst på året kunne tyde på. Andre mener, den ligner lidt af hvert og ingenting – hvorfor den bundet uden rød uldgarn fanger fint om sommeren i klart vand, hvor diskretion er en dyd. Paul Wellendorf nævnte fluen som en af sine favoritter til laks og havørred. Takket være de bløde hønehacklefjer opfører fluen sig livlig i vandet. Også til fiskeri på kysten bundet på rustfrie fluekroge har den for længst bevidst sin værdi, selv om den aldrig er blevet populær blandt strandens fluefiskere.

Red Tag er i de flestes bevidsthed forbundet med stallinger, uanset om den bruges som våd- eller tørflue. Man har forsøgt at erstatte den røde uldhale med nye fluorescerende materialer, der

bedre ses i mørke og i dybt vand. Nutidens fluefiskere er ikke længere flittige til at benytte fluen, men lur mig, om den om 100 år ikke stadig vil være at finde i flueæskerne.

Variationer over Red Tag

Fluemønstret kan bindes på store og små krogstørrelser alt efter hvilke fisk, man er ude efter. På billedet se Red Tag blandt andet bundet på enkelt- og dobbeltkroge. De sidste til åens havørreder og laks.

At binde fluen med at palmerhackless, der dækker kroppen fra krogøjet ned til den røde hale er en dansk opfindelse. En Red Tag Palmer arbejder meget levende nede i strømmen som vådflue, men man kan også – hvis man binder fluen med et hackle af hanefer i stedet for hønefer – med held bruge den som tørflue nogle dage.

Vil man fiske i mere dybt eller hurtigt vand, så bind fluen med et lille messing- eller tungstenhoved eller på en dobbeltkrog.

Hvis man mener, at forholdene og situationen kræver en mere diskret vådflue, så prøv en Red Tag bundet uden rød uldhale, der bundet på små kroge i en snæver vending imiterer et utal af insekter.

En bindeteknisk lidt mere krævende variation er tandemfluer med to enkeltkroge forbundet til hinanden med et stykke stærkt nylon. Da krogene vender hver sin vej, forøges chancen for en sikker krogning. (PS: Tandemfluer er nok ikke tilladte i vestvendte lakseførende vandløb).

Gamle drevne vestjyske havørred- og laksefiskere ved Skjern Å fandt for mange år siden på at forsyne en Red Tag Palmer vådflue med en hvid vinge af gåse- eller andevingefer; den nu klassiske Skjern's Fancy også kendt som Hedefluen.

På dette foto ses en moderne rørfluevariant bundet af den fynske laksefisker, Ebbe Jacobsen. Her består vingen af bløde hår og halen af Marabou fjer.

Skjern fluen Rørfluevariant af Ebbe Jacobsen.

Små fisk spiser store fisk

Af Lars Østergaard Jensen

Normalt gælder det omvendte i fiskenes hierarki, at store fisk spiser små fisk, men her er to eksempler på små slughalse med masser af selvtillid og et eksempel på misundelse og grådighed.

I Tørring Å havde denne lille bækørred kastet sig over en alt for stor mundfuld. Enten har den lille fyr været mere end sulten eller også, har ville jage den indtrængende wobler/artsfælle ud af sit revir.

Førstepremieren i kategorien storhedsvanvid må da helt sikkert gå til denne hundestejleunge, som en af mine venner engang fangede i Hald Sø på en Mepps størrelse 5.

Ved fiskeri fra badebroen i Vedsted Sø huggede først en pæn aborre uden at skamme sig over den aborrefarvede wobler. Netop da jeg ville lande den kanibalske aborre, blev den selv angrebet af en gedde, som blev hængende krogget på woblerens anden krog. Her kan man da tale om »høg over høg«.

Mange har sikkert gennem årene mødt min sydtyske ven Otto Astrachewski ude ved kysten eller måske ved Gram Å og Fladså. Han har sendt følgende beretning om familiens fiskeferietur ned til Italien denne sensommer.

Spinnefiskeri efter italienske maller

Tekst og fotos af Otto Astrachewski

Ovenpå en vidunderlig og vellykket havørredferie i maj langs de sønderjyske kyster, hvor vi har fisket i mere end 20 år, besluttede jeg, min bedre halvdel Patty og vores yngste søn Elias sig for at prøve at fange maller udelukkende med spinnegrej i Italien.

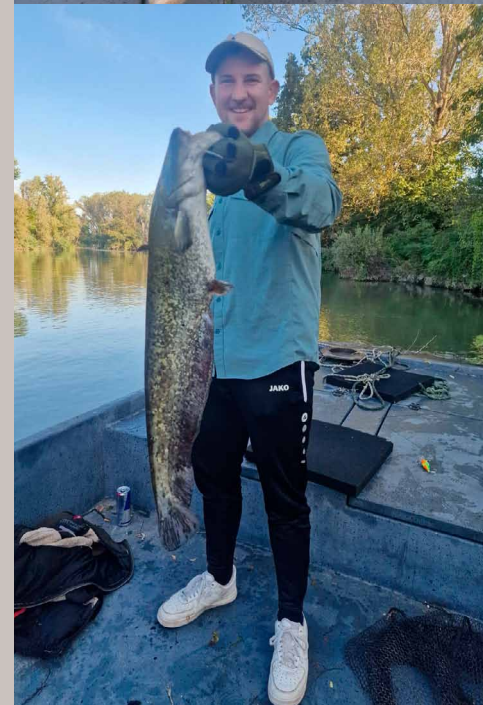
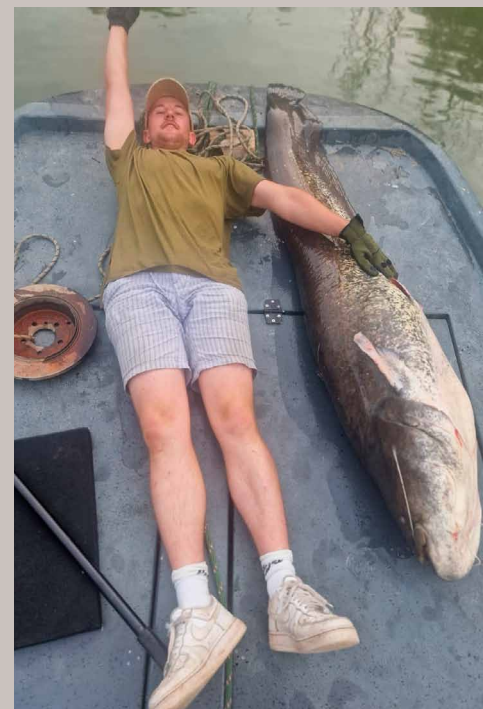
Udgangspunkt for vores mallesafari var for anden gang »Huset ved Mincio« tilhørende den kendte malleekspert Markus Eule. Huset ligger ved Minicio, der er et tilløb til den mægtige flod Po. Her har Markus ombygget et tidligere teglværk til et gæstgiveri. Og Markus er bare professionel og mester, når det gælder mallefiskeri. Hans tips er bare guld værd. Og ude foran ved bådebroen har han et par førsteklases både liggende.

Vi fiskede med 8 fod lange Zeck-Evo Cat spinnestænger, der kan håndtere

kastevægte på 100 gram. Som agn brugte vi mallewoblere som Cat-Pointer og Cat-Crank af mærket Zeck. Farven på woblerne var hip som hap. Hjulene var 5000 Shimano påspolet 0,26 mm fletline. Eftersom man fisker fra båd, rækker det fint med 160 meter linekapacitet. Med denne lette grejkombination får man masser af sjov og fornøjelse, når man driver med strømmen og prøver at lokke mallerne frem fra deres skjul og standpladser under buske og træer, der luder ud over bredden. Og selv små maller yder hård modstand under fighten.

Summa summarum. I løbet af ferieugen fangede vi hele 31 maller af varierende størrelse, der alle blev genudsat. Patty lykkedes det at fange en malle på det klassiske tyske Effzett blink. Og som altid fangede yngste sønnen Elias turens største fisk.

Sidste feriedag tilbragte vi i den vidunderlig smukke gamle bydel i Mantova, hvor vi fik serveret fremragende retter fra det italienske køkken. Det bliver ikke sidste gang, at Astra Banden besøger Markus Eule og hans hus ved Mincio.

Velkommen til gylternes danske familiemedlemmer

Af Lars Østergaard Jensen

Jamen, hvad er nu det for nogle størrelser? spørger læseren måske, men man skal ikke køre længere end op til den gamle Lillebæltsbro og smide et fladfiskeforfang garneret med en lækker lille børste- eller sandorm, før man før eller senere vil mærke nogle små, men hidsige nap og snart kunne lande et af familie gylte mindste medlemmer – den muntre havkarusse.

Gyltefisk eller læbefisk har tykke læber. Navnet gylte kommer af betydningen gris (galt) på grund af hovedets form i forbindelse med disse tykke læber. Kæberne er udstyret med stærke

Havkarusse fanget fra Fredericia Havn.

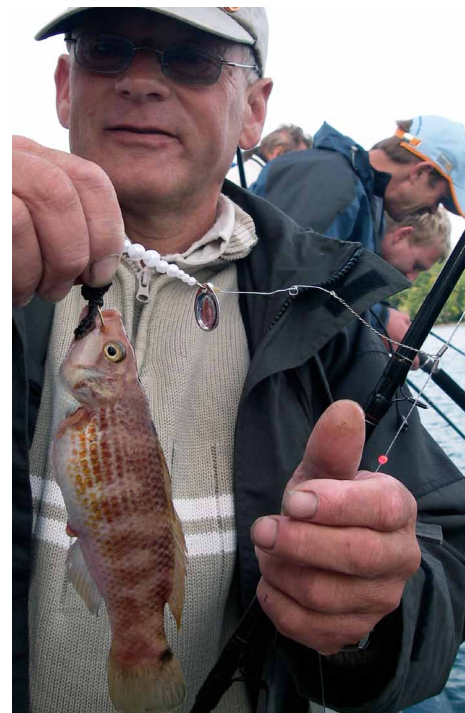
gribetænder og de nederste svælgben er vokset sammen til en trekantet knogle med rundede knusetænder. Gylterne også på, at rygfinnens piggede og bløde dele er sammenvoksede. Endelig er de også meget farvestrålende, som havde kunstmaleren Picasso haft en finger med i spillet. Gylter kræver som regel en hård bund, stenrev eller klippekyster med masser af skjulemuligheder.

Havkarusse

Den op til cirka 18 centimeter lange havkarusse har jeg efterhånden fået ikke så få af som bifangst i den smalle del af Lillebælt, og sportsdykkerne møder mange af dem over stenet bund. Havkarussen kendes nemt på den mørke plet forrest i rygfinnen samt ikke mindst den sorte plet ØVERST på haleroden. Den forreste del af bugen er lys blålig. Den lever af krebsdyr, bløddyr og børsteormen. Havkarusse er meget stationære, der afpatruljerer et mindre revir, som de til gengæld kender ud og ind. Havkarussen (og en anden art, Småmundet Ka-

To havkarusse i lys farvedragt.

Havkarusse fra Lillebælt.

russe) anvendes sjovt nok som pudsefisk ved norsk lakseopdræt.

Mit personlige indtryk er, at bestanden i oppe i den smalle og dybe del af

Lillebælt (Snævringen) blev større efter at torskene forsvandt. Alligevel fandt jeg nu aldrig nogen havkarusse i maven på hverken torske- eller ørredmave. Dette på trods af forfatteren Kurt Malmback-Kjeldsens teori om, at den klassiske fynske rød/gule kystwobler nok af havørrederne blev opfattet som en havkarusse.

Savgylte

Denne art kendes fra havkarussen på sin sorte plet MIDT på haleroden og en sort plet bag øjets bagkant. Savgyltens snude er spidsere og munden forholdsvis lille med store læber. Savgyltens farver varierer meget. Hannens er mere spraglede, mens hunnens er mere dæmpede og over i det mere orange og brunlige. Savgylter bliver op til 30 centimeter langer og derfor meget større end havkarussen. Sidst i oktober besøgte jeg nok engang akvariet i Esbjerg Søfart- og Fiskerimuseum, hvor en blåfarvet blågyltehan svømmede rundt og rundt i bassinet for at markere ejerskabet, mens den beskedent farvede hun holdt sig indenfor en lille sandområde. Dens udbredelsesområder og næsten som havkarussen fra Trondhjem i nord

Smuk lille savgylte fanget på lille flue og fotograferet af Erik Tveskov.

og ned til Middelhavet. Hos os er den almindelig i det nordlige Kattegat, mens der bliver længere imellem dem i Bælterne og Øresund.

Blåstak og rødneb

Rødneb og blåstak er nok de to mest farveprægtige og flotte fisk fra havet på vore breddegrader. Men det drejer sig ikke – som man først opdagede for nogle år siden, om to forskellige arter. De fleste begynder nemlig tilværelsen i havet som hunner, rødneb. Når

En hanfisk efter kønsskifte fra rødneb til blåstak.

de bliver 7-13 år gamle gennemgår de et kønsskifte og farveskifte og bliver til hanner, blåstak. Hannerne har næsten fluorescerende blå farver i kombination med røde/orange plamager. Arten er med andre ord hermafrodit. Hannen kan holde et revir med et harem, men hvis han dør, overtager en af de ældre hunner rollen som han. Hannen bliver op til 40 cm, hunnerne op til 30 cm.

De kan antræffes i Kattegat på den svenske vestkyst og videre nordpå ved klippegrund og typisk på mellem 30 til 80 meters dybde og vækker altid opsigt, når de fanges. Ligesom de andre arter i artiklen er de ikke specielt gode spise-fisk, og bør sættes tilbage.

Berggylte

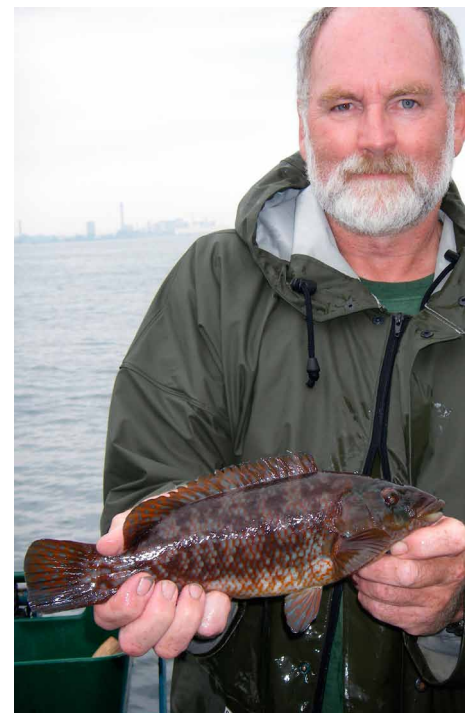
Gyltefamiliens største danske medlem er den op til 3,5 kilo tunge og 60 cm lan-

En blåstak i Esbjerg Akvarium

Rødneb – denne smukke hun blev fanget ud for Irland.

Berggylte fanget i Øresund.

Anderledes farvet berggylte også fra Øresund.

ge berggylte, der kan opnå en anselig alder af 25 år. Ligesom rødneb/blåstak fødes berggylterne som hunner, men skifter køn ved 4-14-årsalderen. Som man kan se på de tre fotos, kan berggylter de variere utroligt meget i farverne – nok alt efter bundens. Om sommeren gyder hunnen sin æg i en rede, der be-

Berggylte i en tredje farvevariant i akvariet i Esbjerg.

vogtes af hanfisker et par uger til klækningen. Føden består af krebsdyr, rejer og bløddyr.

Berggylte er en populær sportsfisk ved de britiske og irske øer, men er også et eftertragtet bytte hos en del svenske sportsfiskere langs Kattegatkysten. Den kendte svenske sportsfiskerjournalist og filmfotograf lavede således for nogle år siden et fint lille indslag om, hvordan han fangede dem med flåd og naturlig agn fra skærgårdsklipperne i Vestsverige.

Berggylten kan levere en forbavsende kampstyrke i forhold til størrelsen og forsøger under fighten at kile sig fast på bunden mellem klipper og sten.

Tre andre sjældne gylter

Udover de nævnte findes tre andre arter bør vi nævne nemlig; småmundet gylte, brungylte og junkergylter, som jeg endnu ikke har hørt fangster om ved lystfiskeri herhjemme. Men måske bliver du den første til at skrive en fangstmelding om en dansk småmundet gylte. Sjovt nok holder der en bestand til langs den svenske vestkyststrækning Bohus og herfra videre nordpå til Bergen.

Brungylte og junkergylte er mere sydlige arter, der findes fra den Engelske Kanal og ned langs Afrika.

SNILLEDRAG LYCKOKAST *och* BOTTENNAPP

HISTORIEN OM ABU

ETT SVENSKT

FAMILJEFÖRETAGS ÖDE

av LENNART BORGSTRÖM

ATLANTIS

Snilledrag, lyckokast och Bottennapp

Historien om ABU – et familjeforetags öde

Af Lars Østergaard Jensen

Bibelen for inkarnerede ABU-samlere

I forlængelse af artiklen om grejsamleren Aksel Sadolin Jakobsen bragt i sidste udgave af foreningsbladet, kan jeg kun anbefale andre ABU-fans at gå på jagt efter denne bog om dette legendariske svenske grejfirma, der i 1921 blev grundlagt af forfatterens farfar, Carl August Borgström under navnet AB Urfabrikken i Blekinge i Sydsverige.

Bogen, skrevet af Lennart Borgström og udgivet i 2003, er først og fremmest en spændende dokumentarisk fortælling om svensk nutids- og industrihistorie og selvfølgelig ABU i Blekinge. I 1934 overtog Lennart Borgströms far Göte firmaet efter Carl August.

Værkstedet fremstillede indtil Anden Verdenskrig teleure og især taxametre ikke blot til hjemmemarkedet, men man havde også mange kunder rundt om i verden. Men da krigen brød ud forsvandt markedet.

Konkursen truede, men så kom Göte Borgström på den idé at omstille produktionen til fiskegrej – og herunder multiplikationshjul til hjemmemarkedet. I starten drejede det sig vel om efterligninger af amerikanske multihjul, kaldet Record, men taget være firmaets dygtige medarbejdere og Göte Borgströms visioner udviklede AB Urfabrikken sig efter krigens ophør sig også til en af verdens største grejmærker.

Det store gennembrud kom efter in-

troduktionen af de epokegørende Ambassador multiplikationshjul.

Senere udviklede man det måske mest elskede fastspolehjul, den grøn-hvide Cardinal. Og flere generationer af lystfiskere kunne hvert forår næsten ikke afvente sæsonen nye kataloger, Nap og Nyt, som er højt værdsatte af samlere. Gennem årene udviklede og fremstillede ABU utallige nye typer agn som Toby, Atom, Hi-Lo for blot at nævne tre af de mest kendte og elskede.

Men så netop, som det gik allerbedst for foretagendet, døde Göte Borgström pludselig og uventet i 1974. Lennart ejede 56 % af aktierne efter at han efter nogle år havde købt sin fars aktier til takseringsværdi. Nu skulle arveskatten betales og hans eneste indkomst kom fra firmaet. Med en personlig indkomstskat på 85 % og med krav om at købe sin søster ud, skulle han som arving tvinges til at udtage 10 millioner svenske kroner for hver 1,5 million, som han skulle betale i arveskat. Derfor blev ABU solgt til det af Wallenbergs ejede Incentive. Han solgte sine sidste aktier i ABU i 1981 og flyttede til USA.

Hans bog er en guldgrube for ABU fans, der finder baggrunden og historierne om firmaets mange berømte produkter og gennem årene. Skulle man falde over bogen, så køb den endelig. Den ses jævnlig til salg på svenske internetsider, så prøv at google bogens titel.

Sønderjysk
SportsfiskerForening

www.sydfisk.dk

Aktiviteter

Juniorafdelingen

Alle Klubaftener foregår i Klubhuset Råstedhøjevej 10 kl. 16.30-18.00

OKTOBER

- 17. oktober Fiskebilen er i Aarø Sund kl. 10.00-15.00. Alle er velkommen.
- 26. oktober Fisketur – det bliver enten en kysttur eller en tur til Slivsø.
Vi mødes kl. 12.00 i Klubhuset på Råstedhøjevej 10.

NOVEMBER

- 6. november Opstartsmøde til Klubaftener vi starter med spinnebyg.
- 9. november Vi tager på fisketur til Dyringkær Put and Take.
Vi mødes kl. 11.00 i Klubhuset på Råstedhøjevej 10.
- 18. november Klubaften. Vi fremstiller galjer.

DECEMBER

- 18. december Klubaften. Ren hygge med æbleskiver og pakkeleg.

JANUAR

- 6. januar Klubaften. Vi fremstiller net.
- 22. januar Klubaften. Vi fortsætter med fremstilling af net.

FEBRUAR

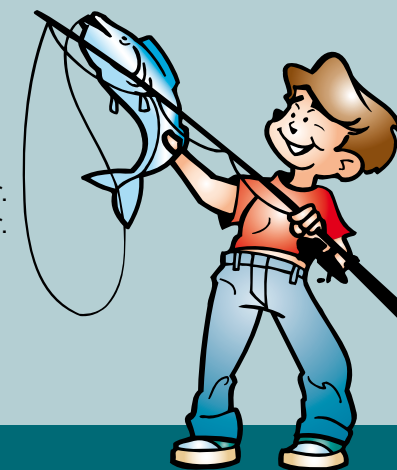
- 3. februar Klubaften. Vi fremstiller net.
- 19. februar Klubaften. Vi laver resten af nettet, spinnebyg og fluer.

MARTS

- 3. marts Klubaften. Vi fremstiller krebsbrikker.
- 19. marts Klubaften. Vi fremstiller krebsbrikker.
- 31. marts Klubaften. Der bygges spinnere m.m.

APRIL

- 9. april Klubaften. Opsamling og afslutning på klubaftenerne for denne sæson.

ANEKDOTER FRA ÅDALEN

OM FÆLLESSKAB OG FANGSTER

INFO

ANEKDOTER FRA ÅDALEN – om fællesskab og fangster

300 sider med mange illustrationer og fotos
Bogen er sammensat og redigeret af Lars Relund
Copyright MidtVest Lystfiskerforening og forfatterne
Udgivet af MidtVest Lystfiskerforening i 2025
Fotos: Forfatterne og medfiskere
Tegning af Anders Toft
Skitser og fluer, blink m.m. af Lars Relund
ISBN 978-87-976434-4-0

Bogen bestilles via dette link:
<https://skjernaasam.dk/shop/>

ANEKDOTER FRA ÅDALEN

Om fællesskab og fangster

Af Lars Østergaard Jensen

Der udgives desværre ikke længere mange bøger om sportsfiskeri herhjemme. Ja, man har i stedet for nøjes med at udsende gamle topsælgere som for eksempel Jens Ploug Hansens geniale bøger – men nu uden hans fine fotos! Jeg troede faktisk at det var en spøg, da jeg hørte om det.

Men så kom dette efterårs store glædelige overraskelse, da MidtVest Lystfiskerforening udgav denne flotte og gennemarbejdede bog på 300 sider illustreret med mange farvefotos og trykt på kvalitetspapir med ikke færre end 111 fortællinger fra Skjern Å, Karup Å, Vorgod Å, Rind Å og Fjederholt Å. De mange fortællinger og anekdoter er skrevet af medlemmer i de foreninger, der nu er fusioneret til MidtVest Lystfiskerforening (MV-LF). I alle foreninger har der været en tradition for, at medlemmer frivilligt delte deres tips, fangster, fluer med mere i aviser og klubblade såsom meppsens, Trykbølgen og Fiske Nyt) og senere på foreningernes hjemmesider.

For at sikre, at disse fortællinger ikke går tabt, har Lars Relund samlet mange af disse i bogen. Fortællingerne spænder i tid lige fra kunstmaleren Carl Einar Jacobsens grundige gennemgang med tegninger af Karup Ås standpladser udgivet omkring 1950 og frem til Henning Sandagers beretning om et krebsgilde udgivet i august dette år. Og der er rigtig mange perler ind imellem. Efter tre dage har jeg læst bogen halvt igennem og glæder mig allerede til sidste halvdel,

for hvor er det da positive, sjove, spændende og informative og underholdende fortællinger.

Med andre ord er Anekdoter fra ÅdaLEN en udgivelse, som man har ventet på i meget lang tid.

MidtVest Lystfiskerforening blev dannet i 2023, og er et resultat af en fusion mellem Aulum/Haderup Sportsfiskerforening, Sønder/Resen Lystfisker Konsortium og Herning/Ikast Lystfiskerforening.

Fusionen var et resultat af fremsynede bestyrelser, som indså, at stærkere og større Lystfiskerforeninger er nødvendige for at sikre gode fiskevand og et aktivt foreningsliv med fokus på frivilligt fællesskab, hvor man deler glæden ved fiskeriet, arbejder for natur- og vandpleje, som bogens redaktør Lars Relund skriver i forordet.

Bogen blev præsenteret ved en hyggelig aften med god stemning og masser af latter, hvor der blev læst et par af de underholdende historier højt, og flere af forfatterne var til stede for at signere eksemplarer.

Bogens lave pris på kun 289,00 kroner (ex. forsendelse) har kun været muligt, idet den er lavet pro bono af både forfattere og redaktør og hele overskuddet går ubeskåret til vandpleje og det frivillige fællesskab. Bemærk. Hvis bogen skal sendes, pakkes den af frivillige, der forsøger at gøre dette så hurtigt som muligt, men man kan forvente en leveringstid på op til en uge.

Kender du Devon spinneren?

Af Lars Østergaard Jensen

Den engelske Devonspinner er i dag – næsten – gået i glemmebogen. Men indtil 1950 og starten af 1960'erne var de en fast bestanddel i enhver lakse- og ørredfiskers grejboks.

Devonspinneren er forståelig nok ikke en ny opfindelse, for allerede omkring 1820 fremstillede og brugte man dem i det engelske grevskab, Devonshire, der lagde navn til de snurrende tinge-ster. Prototypen på en devonspinneren er slank og torpedoformet og drejet af messing eller som de nyere typer støbt i plast. I forenden sidder to fastsiddende og skråtstillede propelblade, der får spinneren til at dreje om sin egen længdeakse på en gennemgående wiretjavs. I den nedre ende af metalwiren sidder trekroge – i den øvre ende en eller to svirvler. De nyeste plasttyper er uden metaltjavs og monteres på fiskelinen som en gennemløbspirk.

Gennem mere end 150 år var devonspinneren en af de mest anvendte

og fangende kunstagn. Med sine gode kastegenskaber og livlig roterende gang var den i mange situationer skeblinket overlegent.

Men i årene efter Anden Verdenskrig erobrede moderne monofile nylonliner sammen med fastspolehjulet markedet – og så var tiden løbet ud for den i dag næsten glemte superagn.

Op gennem 1970'erne kunne man hist og pist stadig købe små devonspinnere af metal i danske grejbutikker. Dengang fiskede jeg meget i to mindre østjyske åer, hvor der ofte stod pæne bækk- og regnbueørreder i det dybe, brusede vand nedenfor et par vandmøller. Strømmen var så stærk, at jeg ikke kunne føre en almindelig spinner dybt nok – men det kunne jeg med en lille 2,5 centimeter lange og kompakte devon – MEN, jeg havde kun 4 eller 5 forsøg, før nylonlinen begyndte at sno og kinke sig.

Glorværdig historie

Før i tiden var disse snurrende spinne-agn standard hos lakse- og ørredfisker-

ne langs vandløbene. Nogle modeller var udstyret med op til fire drabelige trekroge, men de senere modeller var heldigvis kun monteret med en enkelt trekrog monteret for enden af metalwiren.

Devonspinneren var faktisk forløberen for vore dages gennemløbsblink, da de under udtrætningen glider op ad linen, når fisken springer op af vandet. Derved mister man færre fisk under fighten.

Ved jyske åer

Devonspinnerne blev flittigt brugt ved Skjern Å, hvor de undertiden blev fremstillet lokalt af gamle riffelpatroner. Især var de effektive i det tidlige forår, når de store blanklaks stod dybt. Også tre af Danmarks allerstørste havørreder blev fældet af en devonspinner. Således blev

Christian Plejdrups officielle rekordfisk fra Karup på 14,1 kilo og 110 centimeter taget på en Hardy devon i 1939. Og den uofficielle havørredrekord på 17,5 kilo, som Marinus Mortensen fangede i 1932 i Simested Å, blev overlistet med en hjemmelavet devon. Endelig fangede Harald Buus i 1931 ved Lindenberg Å en havørred på 13,5 kilo med en engelsk Hardy devon, hvilket man kan læse om på Dansk Grejsamlersklubs hjemmeside.

Kompakt og let kastende

Takket være devonspinnerens kompakte form kunne man udføre lange og præcise kast med datidens primitive hjul-typer som CAMO og kraftige stænger og alligevel affiske de dybe huller effektivt. Gennem generationer nød devonspinneren titlen som den perfekt kunstagn ved de større vandløb.

Desto hårdere blev faldet fra tinderne i årene efter Anden Verdenskrig med fremkomsten af massefremstillede fastspolehjul og de dengang nye monofile nylonliner.

Kombinationen af devonspinner og nylonline var og er umulig. Efter få kast omdannes en nylonline til en kæmpefuglerede – og selv om man prøver at afbøde katastrofen ved at sætte kuglelejesvirvler foran devonspinneren.

Efter få år forsvandt devonspinneren stort set fra danske, norske og svenske

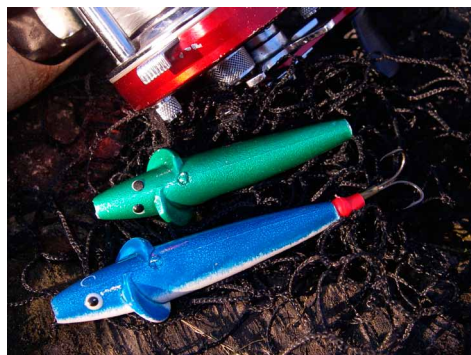

åer og elve i 1960erne. Kun på de mere traditionsbevidste britiske øer har de holdt skansen, men nu fisker man med moderne devonspinner fremstillet af plast.

En renæssance på vej?

Da de nye flettede superliner af kevlar og andre rumalder- materialer dukkede op omkring 1990, ville jeg prøve at fiske med et par engelske devonspinner støbt af plast på en moderne fletliner – som jeg spoledede på et multiplikatorhjul. Spændt drog jeg til Gels Å og lavede – med forsigtighed de første kast. Og sandelig siger jeg Eder: Forsøget gik over al forventning. Efter hvert kast skulle devonspinneren lige have lov til »at snurre det værste af sig«, men egentlige problemer med kinkning eller snoning havde jeg ikke. Det skal bemærkes, at de nye engelske devonspinner af plast er meget lette i forhold til de gamle af metal og kan anvendes også over lavt eller langsomt strømmende vand.

Kort tid efter blev forsøget gentaget med et let fastspolehjul, 0,12 mm Fire-line og min mindste devon af metal på 1,5 cm købt i starten af 1970erne. Jeg lavede 20 kast ud over et stryg, der fortsatte ned i et dybt hul. Mellem hvert kast Firelinen og devonspinneren omkring 5 sekunder til »at snurre af« til spinne-

ren igen var klar til nyt kast. Det gik udmærkede, så længe kastene ikke var for lange. Efter en række længere kast indfandt problemerne sig, da linen på den lille spole ikke kunne sno sig af. Med fastspolehjul forbliver devonspinneren et specialvåben, som man kan indsætte i specielle situationer.

Med gen-introduktionen af moderne fletliner på multihjul kan historiens ring være sluttet og vejen måske banet for en renæssance for devonspinneren, men det kræver selvfølgelig, at nye modeller sættes i produktion.

Indtil videre våger jeg derfor som en drage over mine sidste devonspinnere!

En svensk variant

Mellem 1968 til 1976 tilbød det svenske firma ABU en variant af devonspinneren, Högbom Spinnaren, hvor man løbende kunne vende rotationsretningen og derved undgå linekink. Vægten på denne smukke agn var 20 gram og i stedet for to propeller foran, havde Högbom Spinnaren en flad opadvendt hale og krogen monteret på en gennemgående metalwire – som man så på skift skød fra venstre til højre og tilbage med et par kast mellemrum. Denne ABU's bud på en anderledes og egentlig genial version slog desværre aldrig rigtig igennem og slet ikke herhjemme.

ABU Virveln

Af Lars Østergaard Jensen

Denne »snurrige« spinneagn, som det svenske firma ABU solgte under navnet Svängsta-Virveln var deres løsning på at lave en ny slags Devon spinner, som ikke snor eller kinker nylonlinen takket være konstruktion med en bevægelig yderdel og en faststående krop.

ABU Virveln blev fremstillet i 7, 8, 12 og 13 gram. Den tunge version kom frem allerede i 1949. Den mindste, som den afbillede optrådte i katalogerne helt frem til 1966. Efter sigende var de mindre typer især populære til fjeldfiskeri i det nordlige Sverige.

Mit eneste eksemplar kommer nu og da »i sving« og fungerer fortsat uden at sno linen og med at friste en og anden ørred i Gels

Å. Men jeg tør kun bruge den lille perle i min samling på vandløbstrækninger, hvor vandet ikke er dybere, end at jeg kan vade ud for at redde den ved bundhug!!!

Barsøturen 7.-9. november 2025

Af Lene Lorentzen

Når færgen fredag morgen klokken 7.40 lægger fra land, ved man, at årets fiske-tur til Barsø officielt er i gang. Alt er pakket hjemmefra – fra fiskestænger til ris og pusser – og stemningen er høj allerede før, vi rammer øen. Denne gang var vi 12 M/Kere af sted. Og flere end halvdelen hed enten Ole eller Jesper. Det er dog ikke et krav for at deltage, men det hjælper vist på humøret at have sådan en fordeling.

Hyggelig autentisk hytte

Hytten på Barsø er gammel på den helt rigtige måde – fyldt med charme, sjæl og en anelse skrævægge. Den har alt, hvad vi har brug for: Senge, køkken, strøm, rindende vand og et toilet med træk og slip. Alt fungerer, og det gør vi faktisk også.

Når man er ude at fiske, er toiletforholdene på øen nærmest luksus med

aldrig mere end 50 meter til nærmeste busk med havudsigt. Så bliver det ikke mere eksklusivt.

Alle har brænde med, og det bliver bestemt ikke slæbt forgæves. Turlederen savner til daglig en brændeovn, så hun fyrer på en weekend svarende til et halvt års forbrug. Nogle mener, at der bliver lidt varmt i hytten, men løsningen er enkel: Sæt dig ved vinduet, åbn lidt, og så er der både ventilation og udsigt.

Fredagens fisk, grillpølser og medister i lange baner

Fredagen bød på fantastisk vejr og gode fangster. Mange fisk lige på målet blev nænsomt genudsat – og efter cirka en times fiskeri hev Ole Eriksen årets vinderfisk i land. Han er bare SÅ HELDIG!

Klokken 13.00 samles vi traditionen tro ved poplerne (dem skal man være ri-

melig stedkendt for at finde, for de er der altså ikke længere), hvor grillpølserne bliver lagt på risten. Dette er turens uofficielle startskud. Og stort set alle møder op – både dem med fisk på kroen og dem med øl i hånden.

Om aftenen klokken 19.00 fortsatte festlighederne ved hytten, hvor menuen stod på medister i lange baner. Endnu et helligt ritual, der markerer Barsøturen og både fylder maver og sjæle.

Fredag aften blev der bagt ølkage i hyttens køkken af Bo, som i år kunne fejre sit 50-tursjubilæum. Den blev serveret til aftenkaffen kl. 22.00 ledsaget af franskbrød med ost og pålæg – og hvis man ikke kunne spise mere, ja – så gjorde du det alligevel, for den var godt nok lækker.

Kortspil og kammeratskab

Inden aftenkaffen blev kortene fundet frem. På Barsø spiller vi »Elevator« – et legendarisk spil, hvor man i hver runde skal gætte, hvor mange stik man får. Først ét kort, så to, tre, fire – og så ned igen. Det kræver hukommelse, held og en sund mængde overmod. Nogle har strategier, andre har bare held – og et par stykker har slet ikke forstået reglerne, men spiller alligevel med stort engagement.

Lørdagens kolde bord og »Marry Me« kylling

Lørdagen bød på helt stille vejr – ikke en vind rørte sig, men med lidt støvregn. Helt ekstraordinært var alle ude at fiske, indtil der blev inviteret til det store kolde bord til frokosten med sild, pålæg og alt andet godt.

Fiskeriet var noget svagt. Intet, blev fanget, så det er svært at berette mere om det.

Om aftenen stod menuen på »Marry

Me« kylling med ris. En opskrift fundet på nettet, men som fik topkarakterer både online og omkring bordet. (Der er altid ris om lørdagen, da ingen gider skrælle så mange kartofler).

Lørdag aften gentog aftenkaffe-ritualet sig, men denne gang med snickerskage medbragt hjemmefra og lige så populær som vinderfisken.

Spænding og brandmand i øjet

Søndag morgen kunne man mærke matheden, men der var stadig lidt håb. De sidste timer på vandet kan stadig møblere om på, hvem der løber med det eftertragtede bæger. Vejret så lovende ud, og mange kom af sted.

Ole E, vores storfanger fra fredagen, var da også tydeligt nervøs. Bo – manden med 50 ture på bagen – har før haft for vane at fange en vinderfisk søndag formiddag. Men i år satte skæbnen en stopper for det: Bo formåede at smide en brandmand direkte i øjet på sig selv og måtte derfor hurtigt returnere til hytten. Derfra var det svært at kæmpe vi-

dere både med fiskestang og tårer. Resultatet stod dermed fast: Ole E beholdt sejren.

Rester, rengøring og realitet

Søndag kl. 11.00 sluttede fiskeriet. Vi vendte tilbage til hytten, hvor resterne blev forvandlet til en solid frokost. Da den sidste bid var spist, gik alle i gang med rengøringen, så hytten igen stod klar til næste gang. Stemningen var stadig i top med glade mennesker, åbent sind og masser af grin.

Tak for i år – vi gør det igen

Næste tur bliver allerede 1.-3. maj, for vi nægter ganske enkelt at anerkende, at Bededagsferien er afskaffet.

Barsøturen består med medister, makrel i tomat, mænd der hedder Jesper – og alt det, der gør livet værd at leve.

Bruger du Facebook?

Så find Sønderjysk Sportsfisker Forening og følg os derinde for nyheder og meget andet

FISK PÅ KROGEN

FISKEGREJ TIL BILLIGE PENGE

fiskpaakrogen.dk

HALLMANN

SE BEDRE • LEV BEDRE

find flere butikker: www.optik-hallmann.com

V/ PETER TRAMM • FABRIKSVEJ 11 • 6500 VOJENS • TLF. 74 54 10 29

**Skrot din gamle bil
og få kontanter med hjem...**

Vi gi'r 3.500,-

Krogh's Autoophug

Udsigtsvejen 19 • 6510 Gram
Telefon 74 82 27 99 • www.kroghs-autoophug.dk

HT AUTOCENTER ER BLEVET TIL OVE'S AUTO

Vi er flyttet i nye lokaler og har skiftet navn til Ove's Auto. Du vil stadig få den samme gode service og vi reparerer stadig alle biler, uanset mærke og årgang – også i garanti-perioden på helt nye biler.

Vi glæder os til at servicere dig og din bil i vores nye lokaler!

OVE'S AUTO APS

Ørderup Kirkevej 45 Tlf.: 74 83 23 23
6520 Toftlund www.oves-auto.dk

AutoPartner – For en sikkerheds skyld

DEADLINE
Lystfisker nr. 81
25. januar 2026

HT Autocenter

Dit Automester værksted og Antirustcenter i Sønderjylland

UNDERVOGNSBEHANDLING Vi tilbyder livslang garanti !

Se mere på:
www.arnumautomester.dk

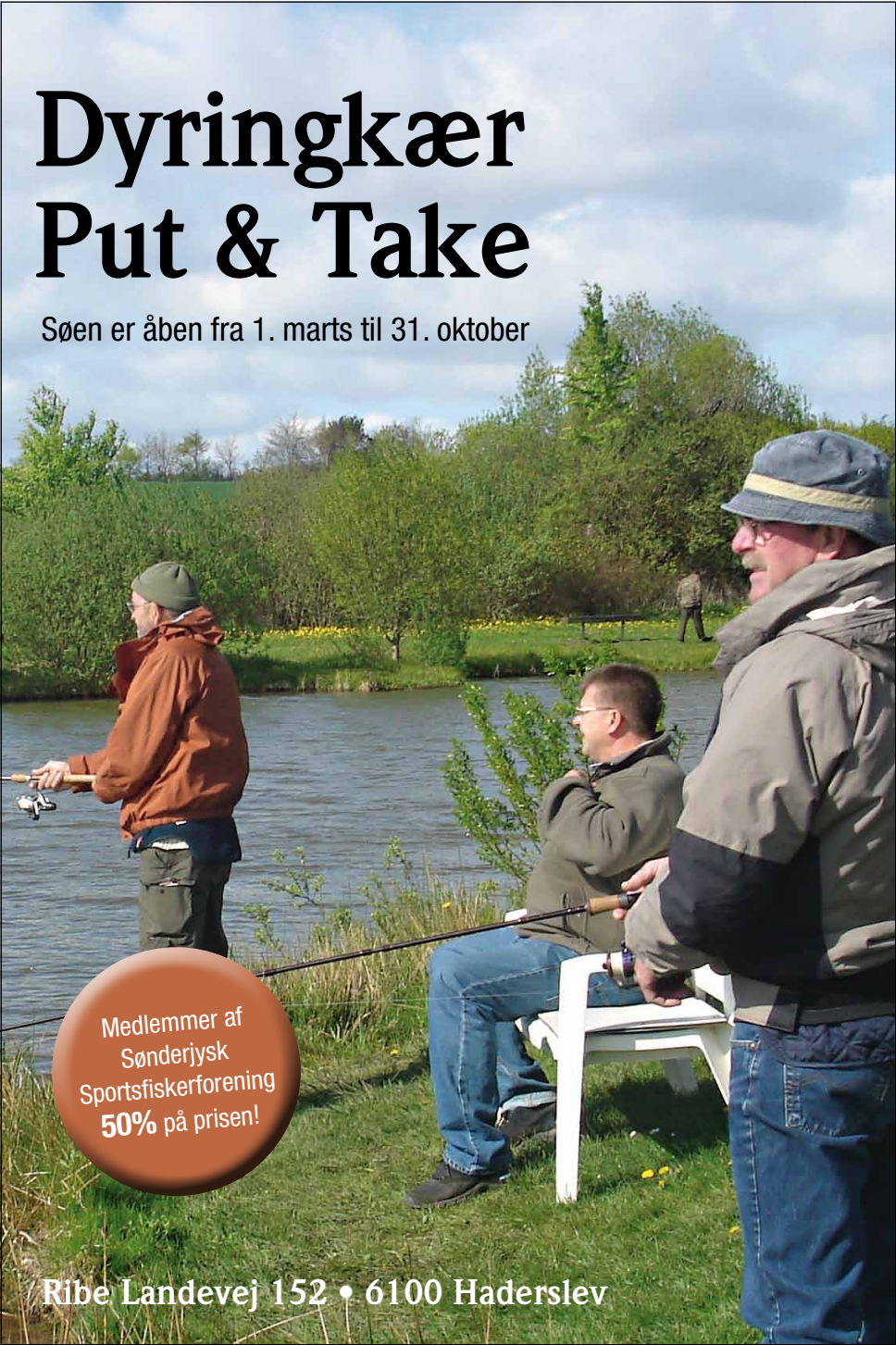
AutoMester®

HT Autocenter
Stensbækvej 13A • Arnum • 6510 Gram
Tlf.: 74 82 65 00

Dyringkær Put & Take

Søen er åben fra 1. marts til 31. oktober

Medlemmer af
Sønderjysk
Sportsfiskerforening
50% på prisen!

Ribe Landevej 152 • 6100 Haderslev